

har udtalt, at jeg ikke alene ikke er imod, at en Kirkeforfatning kommer frem, men at jeg, naar den ikke tager fat paa det Legeemlige Kirke- lige Gode, skal være beredt til at støtte den, og jeg skal gaae meget videre og sige, at, dersom det læa i hele min Stilling og Natur, saa skulde jeg indbringe et Forslag desangaaende, for at bringe den Sag til Afgjørelse, og for at det Legeemlige og Wandelige i Kirken ikke skulde blive ved at plne hinanden saaledes, at Sjælen gaader bort, og Legemet knap bliver tilbage.

Formanden: Jeg maa ønske, at vi ikke komme ind paa Realiteten af denne Sag.

Tscherning: Jeg er saa langt forbi den, at jeg ikke skal gaae videre. — Jeg har altsaa en saa god Vistand, som det ærede Medlems Ord, udtalte paa Grund af hans fulde Erkjendelse af Forholdet og Indsigt dert, kunne give for, at den omhandlede Bestemmelse er aldeles overflødig, idet ingen Regjering vil være en saadan Pusentast, at den jo vil spørge Havneraadet, forinden den forelægger noget Lovforslag om Forandring i Havnevesens Indtægter, og jeg har desuden med mig Mange, som i en tidligere Tid have stemt mod en ganske ligeartet Bestemmelse af Frygt for at indskrænke Forslagsretten (En Stemme: Den bliver ikke indskrænket ved en saadan Bestemmelse). Ja, naar Meningerne paa den Maade staae ligeoversfor hverandre, er det dog naturligt, at vi tage Bestemmelsen bort; der skeer paa den ene Side ingen Skade derved, og paa den anden Side er det til Gavn Monrad: Der skeer intet Gavn). Det lade det ærede Medlem os være om, som opfatte Bestemmelsen anderledes end han; han lider ingen Skade derved (Monrad: Jo lidt!). Det ærede Medlem lider altsaa dog en lille Skade; det er et lille Fodfæste, som det ærede Medlem vil have — men, om ikke af anden Grund, saa lad os derfor stemme den bort.

Monrad: Jeg anseer det virkelig for aldeles ligegyldigt med Hensyn til selve Sagen, enten der stemmes imod eller for det stillede Ændringsforslag; thi selve Bestemmelsen i Lov-

forslaget er saa dybt begrundet i Forholdets Nødvendighed, at den vil gjøre sig gjældende, hvad enten den staaer i Loven eller ikke; men jeg skal nu nævne den lille Skade, som Thinget lider ved at tage den ud af Loven, og det er, forekommer det mig, at vi give efter for et Løne af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning); det er en Grille, han har faaet ved denne Behandling, og det er det, som er skadeligt, at, naar en saadan Grille faaer Medhold og Næring, saa bliver der en Tilbøielighed til Grillensfænger, som medfører en Mængde lignende Forslag. Det er Grunden, hvorfor jeg stemmer imod Ændringsforslaget.

Sage: Det forekommer mig rigtignok, at, dersom de Betragtninger, som den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) har gjort gjældende, skulde anvendes i deres fulde Udstrækning, saa vilde det blive aldeles umuligt at opfylde Grundlovens Bestemmelse om Communerne's Selvstændighed, og det er dog virkelig en lille Brok af en communal Selvstændighed, der er Spørgsmaal om, naar vi skulle tillægge Havneraadet en vis Myndighed. Jeg seer ikke, hvorfor man ikke med den samme Grund kan hævde den Betragtning, at Communer ikke bør høres, førend Beslutninger, deres Forhold vedrørende, her blive vedtagne, idet man efter hans Argumentation maa sige, at der derved gjøres Indgreb i Rigsdagens Initiativ. Det er mig aldeles ufatteligt, hvorledes man i det ene Tilfælde kan anvende Principet, men ikke i det andet.

Tscherning: Jeg har ikke mig bevidst nogenstunde givet min Samstemning til — og jeg skal heller ikke med min Bevidsthed gjøre det, — at paa lægge Regjeringen at høre Communerne, for den forelægger sine Lovforslag, men jeg har tværtimod ved mange Leiligheder bebrejdet Regjeringen, at den indskrænker vor Handlingsfrihed her, idet den unyttigvis isorveien har spurgt forskellige Communer, forskellige Sagskyndige etc. etc. Det er ikke noget Nyt fra min Side at værne om Thingets Rettighed i saa Henseende. — Det er ikke et Løne, men